MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 38v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

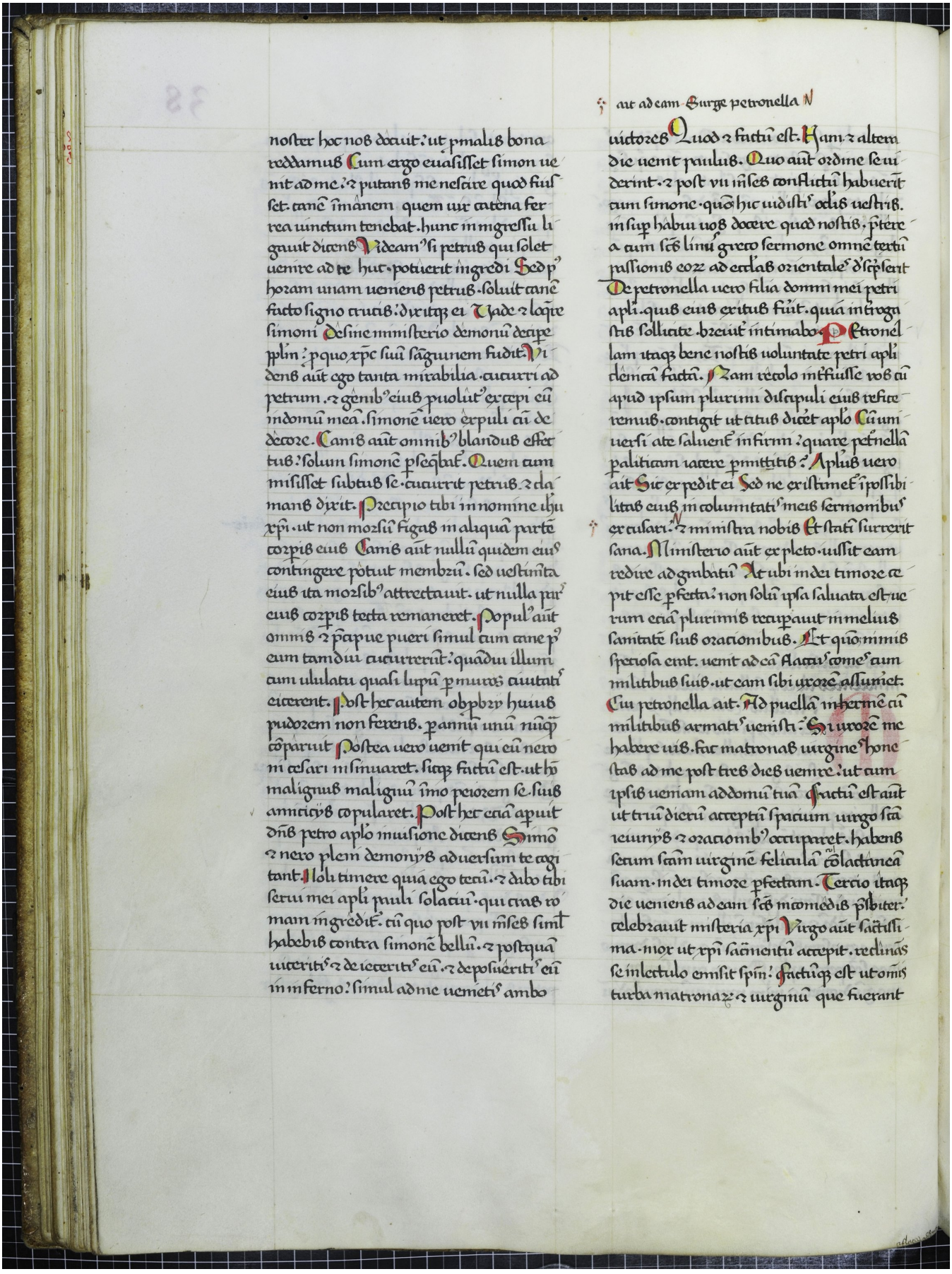

noster hoc nos docuit: ut pmalis bona
reddamus Cum ergo euasisset simon ue
nit ad me: et putans me nescire quod fuis
set. canē īmanem quem uix catena fer
rea uinctum tenebat. hunc in ingressu li
gauit dicens Videam' si petrus qui solet
uenire ad te huc. potuerit ingredi Sed p'
horam unam ueniens petrus. soluit canē
facto signo crucis: dixitq; ei Uade et loqre
simoni Desine ministerio demonū decipe
pplm: pquo xpc suū sāguinem fudit. Vi
dens aūt ego tanta mirabilia. cucurri ad
petrum. et genib' eius puolut' excepi eū
in domū meā. simonē uero expuli cū de
decore. Canis aūt omnib' blandus effec
tus: solum simonē pseqbat. Quem cum
misisset subtus se. cucurrit petrus. et cla
mans dixit. Precipio tibi in nomine ihu
xpi. ut non morsū figas in aliquā partē
corpis eius Canis aūt nullū quidem eius
contingere potuit membrū. sed uestimēta
eius ita morsib' attrectauit. ut nulla par'
eius corpis tecta remaneret. Popul' aūt
omnis et pcipue pueri simul cum cane p'
eum tamdiu cucurrerūt: quādiu illum
cum ululatu quasi lupū p muros ciuitatis
eicerent. Post hec autem obprbrij huius
pudorem non ferens. pannū unū nūqm
cōparuit Postea uero uenit qui eū nero
ni cesari insinuaret. sicq; factū est. ut hō
malignus malignū īmo peiorem se. suis
amicitijs copularet. Post hec etiā apuit
dn̄s petro aplo inuisione dicens Simō
et nero pleni demonijs aduersum te cogi
tant. Noli timere quia ego tecū. et dabo tibi
serui mei apli pauli solaciū. qui cras ro
mam ingredit. cū quo post vii mses simt
habebis contra simonē bellū. et postquā
uiceritis et deieceritis eū. et deposueritis eū
in inferno: simul ad me uenietis ambo

ait ad eam Surge petronella N

uictores Quod et factū est. Nam et altera
die uenit paulus. Quo aūt ordine se ui
derint. et post vii mses conflictū habuerīt
cum simone. quō hic uidisti' oclis uestris.
insup habui uos docere quod nostis. ptere
a cum scs linus greco sermone omnē textū
passionis eorū ad ecclas orientales d'scripserit
De petronella uero filia domini mei petri
apli. quis eius exitus fuit. quia interroga
stis sollicite. breuit' intimabo. Petronel
lam itaq; bene nostis uoluntate petri apli
clenicā factā. Nam recolo intfuisse uos cū
apud ipsum plurimi discipuli eius refice
remus. contigit ut titus diceret aplo Cū uni
uersi ate saluent' infirmi: quare petnellā
paliticam iacere pmittitis? Aplus uero
ait Sic expedit ei Sed ne existimet' ipossibi
litas eius in columnitatis meis sermonibus
excusari. N et ministra nobis Et statī surrexit
sana. Ministerio aūt expleto. iussit eam
redire ad grabatū At ubi in dei timore ce
pit esse pfecta: non solū ipsa saluata est ue
rum etiā plurimis recupauit in melius
sanitatē suis oracionibus. Et quō nimis
speciosa erat. uenit ad eā flaccus comes cum
militibus suis. ut eam sibi uxorē assumeret.
Cui petronella ait. Ad puellā inhermē cū
militibus armatis uenisti: Si uxorē me
habere uis. fac matronas uirgines hone
stas ad me post tres dies uenire: ut cum
ipsis ueniam ad domū tuā Factū est aūt
ut triū dierū acceptū spacium uirgo scā
ieiunijs et oracionib' occuparet. habens
secum scām uirginē feliculā colactaneā
suam. in dei timore pfectam. Tercio itaq;
die ueniens ad eam scs nicomedis psbiter:
celebrauit misteria xpi Virgo aūt sacratissi
ma. mox ut xpi sacramentū accepit. reclinās
se in lectulo emisit spm: Factūq; est ut omis
turba matronarū et uirginū que fuerant